«He hagut de lluitar i superar molts reptes per ser on sóc»

Entrevistem al davanter del Girona FC després del seu hat trick davant Las Palmas



«He hagut de lluitar i superar molts reptes per ser on sóc»

Mou el seu metre noranta d´alçada amb parsimònia, com si calculés cada gest, cada passa. Com ho fa al camp, sense córrer més del que és necessari. Sempre amb un somriure, això sí. El mateix que l´acompanya quan s´entrena, quan escalfa a la banda o quan marca un «hat-trick». Aquesta última, una gesta històrica que ha estat celebrada a Kènia amb tots els honors. Costa de creure aquí, on fa dos dies pràcticament ningú el coneixia. Però al país africà, a Michael Olunga (Nairobi, 1994) se´l venera. És un heroi. Un ídol. I això que tot just té 23 anys. Un futbolista peculiar, que a la seva edat ja ha viscut a Suècia i a la Xina, i qui va haver de buscar al mapa on estava Girona quan va rebre el primer interès del club de Montilivi. Ara, desaparegut durant gairebé la primera volta i amb ben poc protagonisme, està en boca de tothom gràcies a tres gols. Sobre com ho ha viscut, en parla en aquesta entrevista.

Tres dies després del partit amb el Las Palmas a Montilivi, ha estat capaç d´assimilar ja tot el que li va passar?

Òbviament, és un moment amb el qual somia qualsevol jugador. Marcar un hat-trick i a més fer-ho a la Lliga espanyola és quelcom bastant extraordinari. Si se li suma que he estat el primer jugador de Kènia a aconseguir-ho, fa que encara sigui millor. Això em permet ser un model per als nous talents que creixen al meu país. N´estic molt content.

Com van ser les hores posteriors al seu hat-trick?

Absolutament boges, perquè tothom intentava felicitar-me, començant per tota la família del Girona, tots els aficionats al futbol de Kènia... Però en moments com aquest, com a futbolista, el que has de fer és mantenir el cap fred, perquè tu somies en situacions així encara però no t'ho pots creure. Perquè al cap i a la fi, encara queden molts partits, de manera que el millor que puc fer és intentar millorar dia a dia amb l'objectiu de poder viure molts altres moments com aquest.

Ha dit que va rebre moltes felicitacions. D´on li arribaven?

Moltes venien de Kènia. Fins i tot del president del país i de l'exprimer ministre. I també un parell de diputats kenians. És quelcom que em motiva: veure tota aquesta gent felicitant-me i animant-me, i desitjant-me el millor.

Després de jugar ben pocs minuts aquesta temporada, necessitava una actuació com la del dissabte passat?

Segur. Una actuació com aquesta t'ajuda a construir confiança com a futbolista, especialment perquè no estava jugant mai. És una actuació que m'ajudarà a guanyar confiança en mi mateix. Però el més important és intentar jugar tan bé com puguis per ajudar l'equip.

Tenint tan poques oportunitats, li havia passat pel cap abandonar l´equip ara al gener?

No. Jo intento centrar-me en el que està a les meves mans, que és entrenar i jugar tan bé com pugui al camp. De tot el que passi fora del terreny de joc no en puc parlar, perquè no és la meva feina. Això ho fan els altres.

A part del duel amb el Las Palmas de dissabte, una altra actuació que segurament recordarà és el partit de fa uns mesos a Montilivi contra el Barça. Què va significar jugar contra Messi, Luis Suárez i companyia?

I tant, va ser molt especial! Per això estic molt agraït a l'entrenador, per haver confiat en mi i haver-me deixat jugar en un partit tan important, amb un oponent tan gran i amb jugadors com aquests. És una motivació per a mi. Quan ets jove, somies a participar en aquest tipus de partits, en aquests tipus de lligues... però quan això es converteix en realitat és molt diferent. És un moment molt especial.

Com és el dia a dia de Michael Olunga a Girona?

A Girona m´hi trobo bé. La gent és amable, el temps està bé i intento fer tants nous amics i aprendre tantes coses com puc. M'agrada viure aquí.

De fet, vostè viu a Fornells, un poble molt més petit.

Sí. És un poble petit, un ambient calmat. I com a jugador és el que necessites: quan tornes d'un partit gran, emocionant, amb molts seguidors, necessites un lloc on relaxar-te.

Què és el primer que va visitar de Girona quan va arribar-hi aquest passat estiu?

El primer que vaig fer va ser anar a la Costa Brava (somriu). A Platja d'Aro, a veure la bonica platja que té.

Coneixia la ciutat abans de venir o la va descobrir quan el club es va interessar en el seu fitxatge?

Coneixia el Girona FC com a club, però no pas la ciutat. La temporada passada, quan estaven a la Segona Divisió, s'havien interessat per mi, però en aquell moment era complicat que l´operació tirés endavant. Llavors coneixia el club, però Girona, com a ciutat, no. Només coneixia Barcelona.

Vostè coneix en primera persona indrets tan diferents com Suècia, la Xina i Girona. On es viu millor i on pitjor?

No els puc dir que n'hi hagi un de millor i un de pitjor, perquè cadascun té les seves coses bones i dolentes. Per a una persona, es tracta només d'adaptar-se: en el món del futbol vas a molts clubs i països... Per tant, el millor que pots fer és intentar adaptar-te a totes les situacions. Però ja els puc assegurar que Suècia tenia un ambient molt més fred, perquè està molt amunt en el mapa d'Europa; almenys comparat amb Girona. El clima aquí és molt millor.

Com era la seva vida a Kènia, el seu país natal?

Hi estava bé. Vaig jugar a la Primera Divisió de Kènia durant tres anys. En el primer, jo era molt jove. En el segon em vaig convertir en el màxim golejador i en el tercer any vaig ser nomenat millor jugador de la lliga. Va ser un desenvolupament gradual fins que em vaig traslladar a Suècia. Allà també vaig arribar a ser un dels tres màxims golejadors del campionat. Llavors se´m va presentar l´oportunitat d´anar a la Xina. I ara soc aquí, a la Lliga espanyola. Només intento millorar com a futbolista amb el pas de les temporades, continuar progressant.

Independentment del futbol, com era allà el seu dia a dia? Era molt diferent al d´aquí?

No. Òbviament, és una mica diferent per a una persona, especialment si estàs jugant a la primera divisió i marques gols. Quan això passa, tothom vol fer-se fotos amb tu... No tens gaires llocs on puguis estar tranquil! Però Nairobi, com a ciutat, és un bon lloc. m'agrada perquè tot l'any és estiu. M'agradava viure allà.

Ara és un ídol al seu país. Com se sent?

M'agrada. Perquè vinc d´una de les zones més pobres; la meva família no tenia gairebé res i he lluitat molt i m´he hagut d´enfrontar a molts reptes per ser on soc a dia d´avui. He hagut de passar moltes coses per ser qui soc. A Kènia hi ha molta gent que està motivada per la meva història. Els agrado perquè han vist com un futbolistes ha anat pujant de les lligues inferiors fins jugar a Primera Divisió, i després ha acabat anant a Suècia, la Xina, Espanya. No és una història de ficció sobre algú que va existir fa molt de temps, sinó que tots ells m´han vist jugar des dels meus inicis. Vaig començar a la Primera Divisió de Kènia el 2013, ara fa cinc anys. Han vist el meu desenvolupament, que la meva història és real. I per això em donen suport.

A Kènia és més conegut vostè que Cristiano Ronaldo i Messi?

Messi i Cristiano Ronaldo són coneguts a tots els països i són famosos a tot arreu. Però Kènia és un país que també valora i celebra els seus propis productes. Per tant, em donen suport també a mi, igual com a Victor Wanyama del Tottenham, que és el capità del nostre equip nacional i un dels principals ambaixadors de Kènia al món.

Per què un bon dia va decidir convertir-se en futbolista?

Jugava a futbol quan era ben menut. Llavors ja tenia el somni de poder jugar algun dia a la Lliga espanyola. Com un jove futbolista que era, el que vaig intentar és lluitar per fer realitat tots els meus somnis. Vaig treballar molt dur, superant tots els reptes que se´m posaven al davant. Per exemple, quan ets un jove jugador a l´Àfrica has de jugar sense sabates, tampoc hi ha bones acadèmies per formar-te i aprendre com cal... S´ha de lluitar molt per arribar a dalt de tot. Però totes aquestes dificultats, alhora es poden convertir en una gran motivació, com va ser en el meu cas particular.

A part del futbol, vostè també ha dedicat una part del seu temps als estudis. Ha cursat enginyeria geoespacial. Li agradaria dedicar-s´hi en un futur?

Sí. Per què no? Per això ho he estudiat. El que passa és que encara no he acabat la carrera. Em falta un any de pràctiques per poder tenir el títol. La teoria ja l´he completat tota. Ara només em falta una empresa que em vulgui contractar per poder-hi fer les pràctiques (riu)!

Una curiositat: té algun tipus de ritual abans de jugar els partits?

(Obre molt els ulls, incrèdul). Reso. Aquest és el meu ritual. Crec en Déu, perquè ell és qui m'ha donat el talent. Per tant, abans de cada partit li reso.

Què li va dir Pablo Machín el passat dissabte quan va entrar al vestidor després de marcar tres gols al Las Palmas?

Machín m'ha estat motivant a cada entrenament, igual que fa amb tots els jugadors de la plantilla, perquè ell entén la situació. Això és futbol i no pot jugar tothom, però intenta entendre'ns i motivar-nos a tots. Em va dir: «Michael, jo crec en tu, és la teva oportunitat, marca i demostra el que vals a tothom». Això va ser una gran motivació per a mi. Vaig poder comprovar que el meu propi entrenador confiava en mi i volia recompensar la seva fe de la millor manera possible. I per sort vaig poder marcar tres gols contra el Las Palmas.

Recorda l´última vegada que havia marcat tres gols en un mateix partit?

L'últim cop que vaig marcar un hat-trick era l´any 2015, quan encara estava a Kènia. Com he dit abans, la qüestió és intentar gaudir d´aquesta mena de moments quan arriben, però el més importnat és centrar-se a tenir els peus a terra.

Ha comentat abans que el seu somni era jugar algun dia a la Lliga espanyola. Ara que hi és i que ha tastat l'experiència, què li sembla aquesta competició?

És un campionat molt competitiu, amb molt bons jugadors de diferents països de tot el món. Per tant, a part de

gaudir-ne, he d´intentar millorar el meu joc, perquè aquí t´enfrontes contra els millors futbolistes que hi ha en tot el planeta.

El «hat-trick» contra el Las Palmas [/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/] l'ha fet l'home de moda. Quin és el proper repte?

Com a jugador gaudeixes aquests moments quan t'arriben. Òbviament, marcar tres gols en un partit és un moment especial en la carrera de qualsevol futbolista. Però el més important és continuar treballant dur per ajudar l'equip a estar en la millor posició possible en la nostra estrena a Primera divisió. Després, la decisió està en mans de l'entrenador, jo només puc treballar tant com puc per intentar guanyar-me la seva confiança.

Jugar pocs minuts l'afecta fins al punt de pensar que en un altre lloc hauria estat millor?

Per mi, com a jugador, intento centrar-me en la meva feina, que és treballar cada setmana per millorar com a futbolista. No puc parlar d'altres temes. La meva intenció només és la de millorar com a jugador, treballar dur. I com a futbolista, quan estàs en aquest tipus de situacions, vols jugar més. Com he dit, decidir si jugo o no no està a les meves mans, sinó que és feina de l'entrenador. Jo només puc treballar i entrenar-me fort.

Ha pogut respondre tots els missatges de felicitació que ha rebut aquests dies?

He rebut moltíssims missatges de suports des del meu país. És molt motivador per a mi, perquè intenten donar-me tot el suport possible. El meu país no ha produït tants jugadors de futbol que estiguin a un nivell tan elevat, per tant, em donen tot el suport possible. Jo puc servir per obrir camí a altres jugadors joves de Kènia. La meva mare, els meus germans... sempre em donen suport, intenten ajudar-me a centrar-me, fins i tot quan no jugava gaire em van donar suport. Volen el millor per a mi.

Kènia, Suècia, la Xina i ara Girona. Cada Lliga és un món?

Quan jugues a Kènia somies a jugar en grans equips d'Europa. Jo vaig anar, primer de tot, a Suècia, que és una lliga europea petita, i des d'allà somies a jugar a Anglaterra, a Espanya, a Alemanya... veus que hi ets més a prop. Ara, aquí, a la Lliga, la meva principal ambició és treballar dur i millorar com a jugador.

El Girona obre la segona volta amb 26 punts i instal·lat en la desena posició. Pot aspirar a classificar-se per Europa?

I tant. L'equip té diferents objectius, però això és futbol. Veurem com va tot.

A Suècia va viure una experiència similar a la del Girona?

Allà recordo que durant els primers mesos no vaig marcar cap gol. Va ser un període difícil. Però vaig començar a marcar, i vaig acabar-ho fent en 12 partits. Però son diferents situacions, diferents països, diferents circumstàncies. No es pot comparar amb la situació que tinc ara a Girona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/16/he-hagut-lluitar-superar-reptes/890421.html?utm_source=rss